

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการของมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ปีการศึกษา 2557
Evaluation Bachelor of Business Administration Program Management
at Vongchavalitkul University in the Academic Year 2014

Sirivadee Thaisamak¹Vichien Chiwapimai²**บทคัดย่อ**

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการของมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ปีการศึกษา 2557 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ (quantitative and qualitative research) ประชากรประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิตและนักศึกษา จำนวน 91 คนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้มาโดยวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครซี และ มอร์แกน Krejcie, R.V., and Morgan D.W. จำนวน 75 คน ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 14 คน นักศึกษาปัจจุบันในหลักสูตร จำนวน 46 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) และแบบสอบถาม (questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการประเมินหลักสูตร ด้านบริบท พบว่า ภาณิธานและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ของหลักสูตรและของคณะบริหารธุรกิจบัณฑิต มีความสอดคล้องกันและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ โครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาและสังคม ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการประเมินหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างและเนื้อหา ด้านอาจารย์ ด้านบุคลากร ด้านนักศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนพบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน มีความเห็นสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก อาจารย์ประจำหลักสูตร มีความเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ผลการประเมินหลักสูตร ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านกระบวนการวัดและประเมินผล และด้านกระบวนการจัดกิจกรรมของหลักสูตรพบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมด้านกระบวนการจัดกิจกรรมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาในปัจจุบัน

¹ Instructor of Business Administration Program in Management, Vongchavalitkul University, 84 Moo 4 Mitraparb-Nongkai Highway, Banko, Muang, Nakhonratchasima 30000

² Vice President for Academic Affairs, Vongchavalitkul University, 84 Moo 4 Mitraparb-Nongkai Highway, Banko, Muang, Nakhonratchasima 30000

ผลการประเมินหลักสูตร ด้านผลผลิต ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต และด้านผลสัมฤทธิ์อื่นนอกเหนือจากด้านวิชาการ พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด สอดคล้องกันกับอาจารย์ประจำหลักสูตร ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการพบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมาก

คำสำคัญ : การประเมินผล, หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

Abstract

This curriculum evaluation Bachelor of Business Administration Program Management at Vongchavalitkul University in the academic year 2014 was quantitative and qualitative research. The number of samples used in this research was a total of 75 people, including 5 faculty members, 14 guest teachers and other department instructors, 46 current students, and 10 expected graduates. The sample group was selected by stratified random sampling. The research instruments consisted of structured interview and questionnaires. The statistics used in this research comprised of frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results were shown as follows:

The overall evaluation results of context were at high level. The compliance of curriculum and vision/aspiration of the university, the compliance of curriculum and vision/aspiration/philosophy of the Faculty of Business Administration, the compliance of curriculum and the needs of students and society, the appropriateness of curriculum objectives, and the compliance of curriculum objectives, structures, and contents were at high level.

The overall evaluation results of input were at high level. Faculty members, guest teachers and other department instructors thought that the appropriateness of structure and contents, teachers, personnel students, and educational materials were at high level, which was in line with current students. However, faculty members thought that the appropriateness of premises and facilities was at medium level while guest teachers and other department instructors, and current students thought that it was at high level.

The overall evaluation results of process were at high level. Faculty members, guest teachers and other department instructors thought that the appropriateness of learning management process, evaluation process, and curriculum activity setup process were at high level, which was in line with the opinion of current students.

The overall evaluation results of product were at high level. Expected graduates thought that characteristics of graduates were at highest level. However, faculty members, guest teachers and other department instructors thought that characteristics of graduates were at high level. Expected graduates thought that academic and non-academic achievement were at high level, which was in line with the opinion of faculty members, guest teachers and other department instructors.

Keywords ; Evaluation, Bachelor of Business Administration, Program in Management, Vongchavalitkul University

บทนำ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF:HEd) หมายถึง กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การแบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ

ในปีการศึกษา 2555 คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ได้ดำเนินการบริหารหลักสูตร มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลยึดหลักการที่สำคัญมาอย่างสม่ำเสมอคือการรักษาคุณภาพการศึกษา ให้ความสำคัญในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา คือ มีการวางแผนอย่างดี การนำเอาหลักสูตรไปใช้ การวิจัยประเมินผลการดำเนินการ และการวางแผนพัฒนาคุณภาพอย่างครบวงจร เพื่อให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษ ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้านคือ (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เน้นเรื่องคุณธรรม จริยธรรมอย่างสูงจึงมีคำขวัญของมหาวิทยาลัยว่า “จริยธรรมนำปัญญา” (2) ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี

และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่มการแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองและ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข

ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์ และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในปีการศึกษา 2557 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ต้องการที่จะรวบรวมข้อมูลการดำเนินการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการซึ่งจะทำให้ทราบเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาสาระในหลักสูตร เพื่อตรวจสอบว่าสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม บริบท ปัญหาและความต้องการ การประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นการประเมินผู้สำเร็จการศึกษาทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ (academic achievement) ซึ่งได้แก่ ความรู้ความสามารถในวิชาการต่างๆ ที่เรียนและด้านผลสัมฤทธิ์ที่ไม่เกี่ยวกับวิชาการ (non-academic achievement) ได้แก่ บุคลิกภาพ ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ เป็นต้น จากความต้องการดังกล่าว สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล จึงดำเนินการวิจัยการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ปีการศึกษา 2557

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินคุณภาพหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ

ของมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมและคุณภาพของหลักสูตร ความสามารถในการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด การตอบสนองความต้องการของสังคมและการนำไปใช้

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารหลักสูตรหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เพื่อปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การกำกับดูแลและการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยไว้ ซึ่งประกอบด้วยแบบแผนการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้ การพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย และการรายงานผลการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้ใช้บัณฑิต และนักศึกษาของสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ รวมทั้งสิ้น จำนวน 91 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซี และ มอร์แกน Krejcie, R.V., and Morgan D.W. ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้นจำนวน 75 คน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 14 คน นักศึกษาของสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 46 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) และแบบสอบถาม (questionnaire) โดยแยกตามกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ใช้หลักสูตร ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนที่ 2 : ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (ความสอดคล้องกับพันธกิจวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย ของคณะ และความต้องการของประเทศ) ด้านปัจจัยนำเข้า (วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระของหลักสูตร อาจารย์และนักศึกษา และระบบสนับสนุนการเรียนการสอน) ด้านกระบวนการ (กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอนและด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์) และด้านผลผลิต (คุณสมบัติของบัณฑิตสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร)

ส่วนที่ 3 : ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) ปัญหา/ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

2. แบบสอบถาม (questionnaire) แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แยกเป็น 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1) แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการวิจัยนี้ แบบสอบถามจะแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 : ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ตำแหน่งวิชาการ

ส่วนที่ 2 : ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภาคีและมหาวิทยาลัย การตอบสนองต่อความต้องการ

ของผู้เรียนและสังคม) ด้านปัจจัยนำเข้า (อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา อุปกรณ์ สื่อ ตารา อาคารสถานที่) ด้านกระบวนการ (การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร) และด้านผลผลิต (ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและไม่ใช่วิชาการ)

ส่วนที่ 3 : ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2) แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาปัจจุบัน ในการวิจัยนี้แบบสอบถามจะแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 : ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา เหตุผลที่เลือกศึกษาในสาขาวิชา

ส่วนที่ 2 : ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร 3 ด้าน คือ ด้านบริบท (นโยบายและแผน พัฒนามหาวิทยาลัย, ปรัชญา ปณิธาน จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหารายวิชา) ด้านปัจจัยนำเข้า (อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา อุปกรณ์ สื่อการสอน ตำรา อาคาร สถานที่) ด้านกระบวนการ (การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร)

ส่วนที่ 3 : ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

3) แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิต โดยในการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามจะแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 : ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด ระยะเวลาการทำงานที่หน่วยงานปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 : ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบัณฑิต 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต ด้านผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการ และด้านผลสัมฤทธิ์นอกเหนือจากด้านวิชาการ

ส่วนที่ 3 : ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

ผลการวิจัย

สรุปผลการประเมิน

1. ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท

ในภาพรวมผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบทอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก โดยหลักสูตรมีกระบวนการในการเรียนการสอนโดยมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพครอบคลุมมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ พร้อมทั้งมุ่งมั่นพัฒนาบริการวิชาการ การวิจัย และเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดยเป็นที่พึงของสังคมและชุมชนได้ นอกจากนี้หลักสูตรยังมุ่งเน้นให้สนองตอบปรัชญามหาวิทยาลัยที่กล่าวว่า “จริยธรรม นำปัญญา” โดยปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีจิตอาสา และให้เข้ารับการอบรมจริยธรรมในทุกภาคการศึกษา รวมทั้งเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ ตั้งแต่กระบวนการสร้างหลักสูตรที่มีการอนุมัติตาม สกอ. และเป็นหลักสูตรที่มีการสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณภาพ และมีทักษะทางเทคโนโลยี พร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้ ดังวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่ว่า “เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนชั้นนำที่มีมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ สร้างบัณฑิตให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณภาพ และมีทักษะทางเทคโนโลยี พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน”

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปณิธาน ของคณะบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการอยู่ในระดับมากจากปรัชญาของมหาวิทยาลัย และปรัชญาคณะบริหารธุรกิจที่ว่า “มุ่งเน้นวิชาการ สร้างเสริมอาชีพ ทำประโยชน์เพื่อสังคม” นำมาซึ่งปรัชญาของสาขาวิชาคือ

“จริยธรรม นำปัญญา มุ่งเน้นวิชาการ ประยุกต์ใช้ความรู้ คู่คุณธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม” และจากปณิธานของ คณะในการมุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถด้าน บริหารธุรกิจมีความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพควบคู่ไปกับการสร้าง ประโยชน์เพื่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาและปณิธาน ของสาขาวิชาการจัดการ โดยสาขาวิชาการจัดการมุ่งมั่น ในการผลิตบัณฑิต ตามปณิธานของมหาวิทยาลัย และคณะให้มีความรู้ความสามารถและทักษะด้านการ บริหารการจัดการ โดยสามารถประยุกต์ใช้ความรู้คู่ คุณธรรม ไปใช้ในการประกอบอาชีพมุ่งความทันสมัย ความเป็นสากล รวมทั้งยังสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของ คณะฯ ที่ว่า “ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ อีกทั้งเป็นศูนย์กลาง ด้านการวิจัย ในระดับจังหวัดและระดับภูมิภาค”

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับ ความ ต้องการของประเทศอยู่ในระดับมาก โดยหลักสูตร บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการสามารถผลิตบัณฑิตให้ มีความรู้ความเข้าใจทางวิชาชีพด้านการจัดการ มีการ ศึกษาดูงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์ที่มีการปฏิบัติจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้และเป็นการเตรียมความพร้อม สำหรับนักศึกษา นักศึกษาสามารถใช้ความรู้เพื่อประกอบ อาชีพหลังจากที่สำเร็จการศึกษาได้ อีกทั้งยังเป็นแรงงาน ที่จะสามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรีใน 10 ประเทศ กลุ่มอาเซียน (ASEAN) ถือเป็นหลักสูตรที่มีความ สอดคล้องกับความต้องการของประเทศได้เป็นอย่างดี

1.4 โครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาสาระของ หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับปรัชญา ทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะ กรรมการการอุดมศึกษาและมีมาตรฐานตามเกณฑ์ของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.5 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรอยู่ในระดับมากซึ่งมีความสอดคล้องกับการมุ่ง เน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและความรู้ตามจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร การส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี

มีคุณธรรมและจริยธรรม และเนื้อหาของหลักสูตรทันสมัย เหมาะสมกับความต้องการของสังคม

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชาอยู่ใน ระดับมากซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักการและวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร/รายวิชาที่มีความชัดเจนและหน่วยกิตของ รายวิชามีความเหมาะสมกับหลักสูตร

2. ผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า

ในภาพรวมผลการประเมินปัจจัยนำเข้า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านโครงสร้างและเนื้อหาพบว่าอาจารย์ ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสม ด้านโครงสร้างและเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง กับความคิดเห็นของนักศึกษา

2.2 ด้านอาจารย์พบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาในปัจจุบันมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับ มาก

2.3 ด้านบุคลากรของภาควิชา พบว่า อาจารย์ ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาในปัจจุบัน มีความคิดเห็น สอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมด้านบุคลากรของ ภาควิชาในระดับมาก

2.4 ด้านนักศึกษาพบว่าอาจารย์ประจำ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสม ด้านนักศึกษาในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็น ของนักศึกษาในปัจจุบัน

2.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนพบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า หลักสูตร ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ นักศึกษาปัจจุบัน

2.6 ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีความเห็นว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาในปัจจุบัน มีความเห็นว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

3. ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ

ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีความเหมาะสมด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาในปัจจุบัน

3.2 ด้านกระบวนการวัดและประเมินผล พบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีความเหมาะสมด้านกระบวนการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาในปัจจุบัน

3.3 ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมของหลักสูตร พบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีความเหมาะสมด้านกระบวนการจัดกิจกรรมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาในปัจจุบัน

4. การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต

ผลการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ด้านคุณลักษณะของบัณฑิตพบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของบัณฑิตมีความ

เหมาะสมในระดับมากที่สุด ส่วนอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าคุณลักษณะของบัณฑิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4.2 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการพบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะทางวิชาการของบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมากซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันกับความเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ และอาจารย์ผู้สอน

4.3 ด้านผลสัมฤทธิ์นอกเหนือจากด้านวิชาการพบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะด้านผลสัมฤทธิ์นอกเหนือจากด้านวิชาการของบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันกับอาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

อภิปรายผลการประเมิน

ข้อค้นพบจากการวิจัยประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ สามารถนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านคุณภาพของหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณาทางด้านมีรายละเอียดดังนี้

1.1 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีความเหมาะสมด้านบริบทโดยทั่วไปอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับปณิธานของคณะบริหารธุรกิจและมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนสังคมและประเทศในระดับมาก นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรที่เอื้อและส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมจริยธรรมซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของปรารภนา โกวินยางกูร (2543) ที่ได้เสนอในงานวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา

วิชาการวิจัยและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่พบว่า ด้านบริบท (context) วัตถุประสงค์ของ หลักสูตรมีความชัดเจนดี สอดคล้องกับความต้องการของ สังคมปัจจุบัน และสามารถนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษานาวินี ภูสุนทรศ (2548) ที่ศึกษาการวิจัยประเมินหลักสูตรศึกษามหา บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา 2541 มหาวิทยาลัย บुरुพา ตามการรับรู้ของผู้สำเร็จการศึกษาพบว่า การ ประเมินหลักสูตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา พ.ศ. 2541 มหาวิทยาลัยบुरुพา ตามการรับรู้ ของผู้สำเร็จการศึกษา รายด้านบริบทอยู่ในระดับมากเช่น เดียวกัน

1.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา วิชาการจัดการ มีความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าโดย ทั่วไปในระดับมาก โครงสร้างเนื้อหาวิชามีความ เหมาะสมปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์มีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของนาวินี ภูสุนทรศ (2548) ที่ได้เสนอในงานวิจัยว่าการประเมินหลักสูตรการ ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา พ.ศ. 2541 มหาวิทยาลัยบुरुพา ตามการรับรู้ของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการ ศึกษาของปรารธนา โกวิทยางกูร (2543) ศึกษาวิจัย เรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาการวิจัยและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ พบว่าด้านปัจจัยเบื้องต้น (input) คุณสมบัติของ อาจารย์ วุฒิการศึกษาตำแหน่งทางวิชาการ และผลงาน ทางวิชาการของอาจารย์ที่รับผิดชอบในการดำเนินงาน ของหลักสูตรอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ ด้านการจัด กระบวนการเรียนการสอน (process) การบริหาร หลักสูตร อาจารย์ผู้สอนมีความเข้าใจในปรัชญาและ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างดี แผนการศึกษา มีความเหมาะสม การวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับ ที่เหมาะสมมาก และด้านนักศึกษามีความพร้อมความรู้และ ประสบการณ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านสื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอน สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

ต่างๆมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ซึ่งมหาวิทยาลัย เองได้จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็นที่มี ความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน เช่น บรรยากาศ ในห้องเรียน อุปกรณ์การสอนในห้องเรียน เป็นต้น แต่ยังคงมีอุปกรณ์การสอนเพื่อใช้เป็นสื่อการสอนบางอย่าง ที่ขาดความทันสมัย และไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องเสียง ไมโครโฟน เป็นต้น

1.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา วิชาการจัดการ มีความเหมาะสมด้านกระบวนการโดย ทั่วไปอยู่ในระดับมาก กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลรวมถึงกิจกรรมต่างๆของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ สุขุมาล เกิดนอก และ จอมภักดิ์ จันทะคัต (2554) ที่ได้ เสนอในงานวิจัยการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลพบว่า ด้านการบริหารหลักสูตรดำเนินการภาพรวม และการ บริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมากนอกจากนี้จากการศึกษา ยังพบว่าในด้านกระบวนการเรียนการสอน เสนอให้ ปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการสอนให้เพิ่มทักษะภาษา อังกฤษมากขึ้น รวมถึงมีการเชื่อมโยงหลักการทฤษฎีกับ การปฏิบัติและสถานการณ์ปัจจุบันให้กลมกลืนกัน และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้า คิดวิเคราะห์และอภิปรายอย่าง กว้างขวาง สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุพิพรรณ พัฒนพานิชย์ และ ทศนา แสงศักดิ์ (2545) ที่ศึกษาวิจัย ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขา วิชาการบริหารการศึกษาพบว่าด้านการเรียนการสอน เสนอให้ปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการสอนให้มีคุณภาพ และเพิ่มวิชาเลือกด้านการบริหารศึกษามากขึ้น ควร เชื่อมโยงหลักการทฤษฎีกับการปฏิบัติและสถานการณ์ ปัจจุบันให้กลมกลืนกัน และส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้า คิดวิเคราะห์และอภิปรายอย่างกว้างขวาง เสริมความรู้ ด้านคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษด้านกิจกรรมส่งเสริม การเรียนการสอนจากผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้อง กับข้อค้นพบจากงานวิจัยของสุพิพรรณ พัฒนพานิชย์ และ ทศนา แสงศักดิ์ (2545) ที่เสนอว่า ด้านการจัดกิจกรรม

ส่งเสริมการเรียนการสอน ให้มีการจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนิสิตทุกระดับและส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการสร้างผลงานทางวิชาการและงานวิจัยต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และควรจัดกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

1.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีความเหมาะสมด้านผลผลิตโดยทั่วไปในระดับมากสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยของสนอง แก้วเกิด (2545) เรื่องการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่าด้านผลผลิต (product) ได้แก่ คุณภาพนักศึกษา นักศึกษามีความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของปรารธนา โกวิทยางกูร (2543) ที่ทำการวิจัยการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าในด้านผลผลิต (product) การปฏิบัติงานทั่วไปและการปฏิบัติงานด้านวิจัยและสถิติการศึกษายู่ในระดับดีเป็นที่พอใจ ผลข้างเคียงของหลักสูตรที่เกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและผลที่เกิดทางอ้อม ส่วนใหญ่ไปในทางที่ดีมากกว่าไม่ดี

2. ด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของหลักสูตร ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ความจำเป็นและความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง กล่าวคือ พิจารณาตามโครงสร้างพื้นฐานการบริหารจัดการในอุตสาหกรรมต่างๆทั้งรัฐและเอกชน จะแบ่งโครงสร้างการบริหารงานตามหน้าที่การทำงานหนึ่งในหน้าที่นั้น จะมีด้านการบริหารจัดการร่วมในโครงสร้างพื้นฐานนั้น ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ครอบคลุมทุกส่วนในระดับการบริหารงาน (ทั้ง 3 ระดับ คือ การบริหารงานระดับบน ระดับกลาง และระดับต้นขององค์กร) รวมทั้งเป็นหน้าที่ที่ต้องดำเนินงานตั้งแต่การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การวางแผน การจัดองค์การ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การสั่งการ และการควบคุม ประเมินตรวจสอบ จากเหตุผลดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ต้องมีการ

สร้างบัณฑิตที่มีความรู้เหล่านั้น และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการพัฒนาองค์การได้เนื่องจากสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมทั้งภาครัฐและเอกชน มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เป็นทั้งวัฏจักรและไม่เคยเกิดขึ้น ดังนั้นการปรับปรุงหลักสูตร จึงควรต้องมีการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทั้งในอดีตและอนาคตเพื่อนำมาพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันในระดับอาเซียนและระดับโลก เช่น Business Intelligent (BI) ซึ่งปัจจุบันหลายๆ องค์กรให้ความสนใจและควรมีการพัฒนาให้ทันสมัยกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน และดูในรายวิชาที่จำเป็นในแต่ละด้านเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ รวมถึงการเรียนในสายการจัดการและทักษะวิชาชีพ โดยให้มีการศึกษาก่อนจบการศึกษา ซึ่งจะเป็นการเสริมประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

2.2 กลุ่มเป้าหมายของหลักสูตร

นักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของสาขาวิชาคือ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือ ปวช. ปวส. ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีขนาดใหญ่ สามารถตอบสนองหลักสูตรได้เป็นอย่างดี และจะสามารถรับนักศึกษาได้ทุกปีการศึกษา

2.3 ระบบส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ทางมหาวิทยาลัยมีการสร้างแผนเรื่องการฝึกอบรมของอาจารย์แต่ละคนที่ต้องมีชั่วโมงการฝึกอบรมอย่างน้อย 40 ชั่วโมงต่อปี และปัจจุบันมหาวิทยาลัย วงษ์ชวลิตกุล มีโครงการส่งเสริม/พัฒนาอาจารย์อย่างหลากหลาย โดยใช้ระบบการประกันคุณภาพเป็นแนวทางและทิศทางการบริหารหลักสูตร นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัย ยังได้มีการส่งเสริมด้านงานวิจัย, การส่งเสริมให้อาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

2.4 การประชาสัมพันธ์และระบบการสื่อสาร

ในภาควิชาระหว่างอาจารย์ นักศึกษาและคณะทางหลักสูตรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยมีการ

ส่งข้อมูลผ่านทางศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน รวมทั้งกิจกรรมด้านการแข่งขันทำให้หลักสูตรเป็นที่รู้จักและมีผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษา นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมหาวิทยาลัยได้วางแผนโครงการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง โดยนำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมาบริหารจัดการระบบการสื่อสารในสาขาวิชาระหว่างอาจารย์ นักศึกษาและคณะ เช่น เว็บไซต์คณะฯ, App ของมหาวิทยาลัยฯ, Facebook ของสาขาวิชาฯ, Google Apps, Google Drive ซึ่งจะทำให้สาขาวิชาการจัดการเข้าถึงผู้เกี่ยวข้องของหลักสูตรได้ง่ายขึ้น สะดวกและรวดเร็ว เช่น การประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยมีการส่งข้อมูลผ่านทางศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เป็นต้น

2.5 ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างคณะและสถาบันทางการศึกษาและองค์กรต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศทางสาขามีความร่วมมือด้านการส่งนักศึกษาไปสหกิจศึกษา แต่ไม่มีการลงนาม MOU ที่เป็นลายลักษณ์อักษร และมีการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพในองค์กรต่างๆ ซึ่งปัจจุบันทางมหาวิทยาลัย คณะวิชา และสาขาวิชาการจัดการ มีโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างคณะวิชา เช่น การดำเนินตามโครงการ/กิจกรรมที่เน้นการบริการวิชาการแก่สังคม เป็นต้น รวมทั้งมีโครงการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น การสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุลและปัญญาภิวัฒน์ เป็นต้น

3. ด้านคุณภาพของบัณฑิต

ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นในการให้ข้อมูลซึ่งข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนอาจมีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันจากผลการประเมินพบว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันด้านผลผลิตของหลักสูตร : โดยอาจารย์ประจำหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์พิเศษ อาจารย์ภาควิชาอื่นมีความเห็นสอดคล้องกันว่าบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับดี ในขณะที่ผู้คาดว่า

ใช้บัณฑิตมีความเห็นว่าบัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด ทั้งด้านวิชาการนอกเหนือจากด้านวิชาการและด้านคุณลักษณะอื่นๆทั่วไป

4. ความคิดเห็นอื่นๆ

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล เนื่องจาก

- 1) อยู่ใกล้ที่พัก- ที่ทำงานเดินทางสะดวก
- 2) มีความเชื่อมั่นในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ
- 3) ชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และมีความเชื่อมั่นในอาจารย์ผู้สอนว่ามีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์การสอน
- 4) ต้องการเตรียมความพร้อมสำหรับการก้าวสู่ออาชีพในอนาคต
- 5) ตรงกับวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในปัจจุบัน เป็นการต่อยอดความรู้เพิ่มเติม
- 6) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรมีความเหมาะสมผู้เรียนสามารถดูแลค่าใช้จ่ายต่างๆขณะศึกษาได้
- 7) เป็นสาขาที่มีคุณภาพมาก ประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลายและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้หรือปรับเปลี่ยนให้เข้าถึงในยุคสมัยในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี
- 8) สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียน การจัดการไปดำเนินธุรกิจที่เกิดประโยชน์ในการทำงานของธุรกิจตนเอง เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขในการบริหารงานของธุรกิจตนเองได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร
ผลจากการวิจัยข้างต้นผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ควรเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้องทั้งในด้าน โลจิสติกส์และทางด้านทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งตรงตามความต้องการในการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน

1.2 เน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้า คิด วิเคราะห์และอภิปรายอย่างกว้างขวาง เสริมความรู้ ด้าน คอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพและทักษะทางวิชาชีพเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาสู่ประชาคมอาเซียนได้

2. ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับโครงสร้าง ของหลักสูตรรายวิชาและเนื้อหาวิชา

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัย วงษ์ชวลิตกุลกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา วิชาการจัดการหรือสาขาที่เกี่ยวข้องของสถานศึกษาอื่นๆ

2.3 ควรศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับผลผลิตของ หลักสูตรจากมุมมองของตัวนักศึกษา/บัณฑิตด้วยเพื่อ ทำการเปรียบเทียบผลข้อมูลที่ได้

4. สุขุมาล เกิดนอก และจอมภัก จันทะคัต. (2544) “การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต” มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

เอกสารอ้างอิง

1. นาววิณี ภูสุนทเรศ. (2548). การประเมินหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการ ศึกษา 2541 มหาวิทยาลัยบูรพา ตามการรับรู้ของ ผู้สำเร็จการศึกษา.
2. ประรณนา โกวิทยางกูร. (2543). “การประเมิน หลักสูตรศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัย และสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,” วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย และสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
3. สอนง แก้วเกิด. (2545). “การประเมินหลักสูตร หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป สถาบันราชภัฏในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหา บัณฑิต สาขาพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.